

УКРАЇНСЬКІ ПІСНІ

Коли я чую українську пісню,
То сумно й болісно мені.
Я слухаю, як ллється голос,
Тоді, неначе навесні,

Стає усе просте чарівним,
І серце б'ється невгамовно.
Яке чудове це звучання!
Їх можна слухати невтомно.

А звідки корені ідуть
Тих слів, що музикою стали?
В них біль народу, сум століть
І слава, та, що не зникала.

Складались ці пісні віками:
Із покоління в покоління,
Що нездоланна воля з нами,
І що не вмерла Україна.

Ми чуємо, як козаки,
Ті хлопці славні, молоді,
Ідуть країну захищати,
І, як у рідному селі,

Дівчата, що найвродливіші,
Так прагнуть посмішки від долі,
Сміливості їх і завзяттю
Позаздрять навіть дужі гори.

Пісні веселі там, де свято
Родини, вулиці, села.
На ярмарку чи в казематі –
Вони усюди, бо нема

Життя без гумору й сатири
Про тих, хто жадібним вродився.
Від слів колючих і правдивих,
Дивись-но, він в куток забився.

Коли я чую українську пісню,
То лихо гине загадково.
Скидайте, пане, капелюха,
І заспіваймо – чесне слово!

02. 1995